

Спрощення в групах приголосних

Українська мова славиться своєю милозвучністю, яка досягається уникненням скупчення кількох приголосних. В більшості випадків в словах зустрічається, в основному, два приголосних звуки підряд. Однак при утворенні похідних слів суфіксальним способом (тобто шляхом додавання суфіксів) на межі кореня і суфікса почали збігатися три і більше приголосних. Для зручності і милозвучності вимови деякі з приголосних в таких групах почали опускаєти (не вимовляти). Це явище частково закріпилося в графіці і отримало назву спрощення в групах приголосних.

Групи приголосних, де найчастіше відбувається спрощення:

- ждн- — -жн- (тиждень — тижневий);
- зон- — -зн- (проїздити — проїзний);
- стн- — -сн- (честь — чесний);
- стл- — -сл- (щастя — щасливий)
- рдц- — -рц- (серденько — серце);
- скн- — -сн- (тріск — тріснути);
- зкн- — -зн- (бризкати — бризнути).

Винятки: шістнадцять, шістдесят, шістсот, кістлявий, хвастливий, пестливий, зап'ястний, хворостняк, хвастнути, контрастний, баластний, компостний, форпостний, аванпостний, контекстний і похідних від них.

Не спрощуються буквосполучення:

- стц-: артистці, невістці;
- стч-: артистчин, невістчин;
- нтськ-: студентський, абонентський;
- нтств-: студентство, агентство;
- стськ-: туристський, пропагандистський